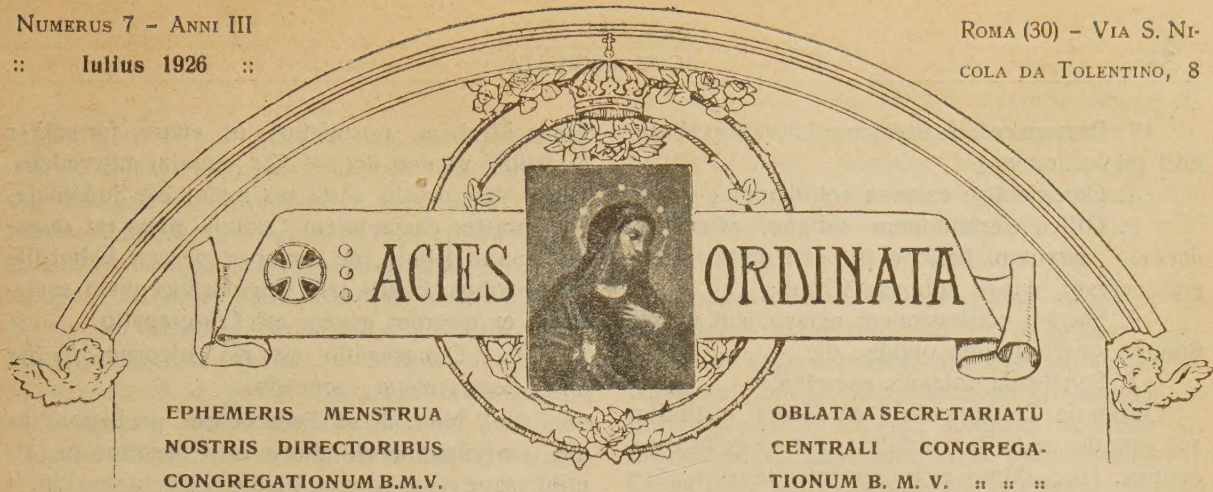

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

Sequens numerus "Aciei Ordinatae" mense Octobri prodibit.

De Congregationibus Sacerdotum

Cum timore quodam quaestionem istam tractare exordimur, cum sciamus, magno numero esse eos, qui Congregationem inter ipsos laicos perhorrescant, eamque temporibus nostris minus convenire autument. Quid illi dicent de Congregationibus Sacerdotum!

Res certe difficultate non caret, multisque locis acrius disputata est. Obiiciebatur enim, non esse aequum et Sacerdotes offendere, si aliqui eorum digni putarentur qui ad Sodalitatem admitterentur, aliqui vero minus; eum enim, qui ab ipsa Ecclesia Sacerdotio dignus fuisset declaratus, Congregatione indignum dicere quis ausus erit? Divisio quoque timebatur inter Sacerdotes; si enim quidam Sodales essent, quidam vero non essent, Sacerdotes odioso quodam modo in duas classes fore dispescendos. Tandem dictum est, Sacerdotem in ipso suae condicionis ambitu, in Missa, Brevariario, etc., omnia illa vitae spiritualis auxilia invenire, quae secus a Congregatione ministranda essent. Utquid igitur augere formas, fortasse odiosas huic vitae statui, cum emolumenta etiam alia ratione obtineantur?

Sed dudum diluta sunt atque explosa objectamenta ista. Provocatur ad historiam Congregationum, quae a primo tempore etiam inter Sacerdotes eximie florebant, imo, vel Episcopos Nuntiosque Apostolicos complectabantur. Provocatur ad ipsam ideam et naturam Congregationis, quae cum nihil sit nisi societas eorum, qui amore Mariano acti peculiarem sanctitatem et zelum apostolicum prosequantur, etiam Sacerdotibus summo opere convenire est dicenda. Imo, quisnam

Sacerdote magis eget illis sanctitatis zeliue apostolici incitamentis, quae complurium in eundem finem tendentium conspiratione et consociatione obtinentur? Quemnam decet magis operam dare amoris ac cultui Mariae Virginis? Nonne Sacerdotem omnibus bonis operibus praelucere ceteris oportet? Nonne Sacerdos saepe in periculo versatur, ne dum aliis praedicaverit, ipse reprobis efficiatur, vel certe fervore spirituali destituatur? Quibus rebus appositissime medetur Sacerdotum Congregatio. Quare sat multis locis hodie viget. In Austria, Germania Helvetiaque ad 90 attingit Congregationum sacerdotalium numerus, suntque integrae dioeceses quarum fere omnes Sacerdotes Congregationi Marianae cleri dioecisani adhaereant. (1).

Facile intelligitur Congregationes Sacerdotum multis particulis differre a ceteris Marianis coetibus. Ratio enim semper indolis et characteris sacerdotalis habetur. Sic generatim « leges speciales » statuuntur pro huiusmodi Sodalitatibus, certa quaedam opera praescribentes, ceterum autem libertatem sociis relinquentes. Conventus, ruri praesertim, saepe semel tantum singulis mensibus coguntur. Finis conventus est ascetica quaedam et apostolica exercitatio, seu exhortatio praevia, deinde alicuius Sodalis conferentia de re aliqua sive doctrinae sive practica, ratione habita apostolatus; quam sequitur fraterna disceptatio. Admissio post brevem probationem generatim simpliciter fit, promissione prius facta de servandis, quoad fieri poterit, Congregationis « legibus specialibus ». Quae leges speciales praescribere solent:

1. Meditationem cotidianam certe per semihoram;

2. Piam cotidie celebrationem, cum gratiarum actione non nimis brevi;

(1) Cfr. *Praesideskorrespondenz* (Innsbruck) 1926, pg. 167.

3. Brevem cotidie Sacrarum Literarum aliisque libri pii lectionem;

4. Conscientiae examen cotidianum;

5. Officii recitationem «digne, attente et devote», quantum fieri potest, et tempore liturgico servato, quoad adiuncta ferant;

6. Sacram confessionem octavo, aut ut minimum, quartodecimo quoque die.

7. Spiritualia cotannis exercitia.

Ordinarie Congregatio Sacerdotum instituitur aut singulis maioribus urbibus, aut singulis dioecesium. Hoc ultimo casu conventus semel tantum vel bis per annum simul agitur; secus vero singuli districtus duce aliquo Consultore suos separatim conventus habent. Magnopere in id insistent Moderatores, ut conventus isti fraternae inter Sacerdotes caritatis sint exercitium, assuescantque Sodales, cum familiariter inter se agunt, modo omnino sacerdotali et Mariano agere. Conferunt praeterea consilia de modo, quo mala a Christianis grege communi labore avertantur, vita religiosa populi ausu communi promoveatur. Utuntur saepe auxilio illo spiritualis amoris, quod apud nos in Tirocinio "eleemosynae spiritualis" vel "manifestationis defectuum" nomine insignitur, fraterne inter se corripiendo ac corrigendo. Ad maiores, e. g. annuos, conventus aliquando invitant Sacerdotem aliquem maioris auctoritatis, e. g. Professore theologiae, ut quaestiones maioris momenti eis exponat, cum compertum sit, satis multas quaestiones theologicas singulis fere annis, ut in re biblica, oriri, quas Sacerdotes studiis iamdudum absolutis, vix cognoscant.

Omnes certe Sacerdotes, qui Sodalitatis eiusmodi socii sunt, laudibus efferunt hoc institutum. Unde concludes, vim ei ac valorem reapse inesse. Nec quisquam tali instituto adversari, nisi rei minus gnarus, solet.

Obiectiones solvuntur.

Ea quae Sacerdotum Congregationi opponi solent, sine arduo negotio refelluntur.

1. "Divisionem parat Congregatio inter Sacerdotes." Non tamen magis quam quaelibet alia pia cleri unio. Iam quisnam has uniones inde vituperaverit?

2. "Odiosum est Sacerdotes meliores et minus ferventes exterius distinguere." Sed nemo dicit Sacerdotes Sodales simpliciter "meliores" esse vel seipsos meliores habere reliquis. Sodalem esse id tantum sibi vult in Sacerdote, viis et rationibus Congregationi propriis eum uti ad cultum Marianum, sanctitatem zelumque in se augendum. Nemo autem quidquam iuste obicere eis potest, qui viribus unitis ad talem nisum se consociant.

3. "Sacerdos est eminenter Sodalis, utquid

igitur id ab eo postulatur, ut etiam formaliter Sodalitati nomen det?" Sed negatur antecedens. Ordo sacerdotalis certe res maior est Sodalitate. Sed praeter characterem Ordinis opus est sacerdoti multo labore, ne fervore tepescat. Labor ille fit operibus liberis tam singularibus quam socialibus, ex quorum genere est Congregatio.

4. "Congregatio est res laicorum." *Solum: nego; etiam: concedo.*

5. "Non decet Sacerdotem probationibus illis, invigilatione Directoris et Consultorum, similibusque rebus subiici, quibus subiiciuntur alii." Certe habenda est ratio dignitatis sacerdotalis; nec Director eodem modo ac laicos dirigit Sacerdotes. Multae res externae, ut innuimus, mitigantur in Congregationibus Sacerdotum atque ipsae Regulae multum ad eorum conditionem adaptantur. Neque quisquam Sacerdotum obligatur ad Sodalitati nomen dandum. Si tamen libere eligit hanc viam sanctificandi sese et alios, cur est indignum, subiicere eum sacrae disciplinae Mariae libere ab ipso electae? Si non est indignum Sacerdoti culpas confiteri, Superioribus et animae moderatoribus obedire, fratribus fraterne famulari, cur est indignum ad conventus venire, simul precari, socia operatione virtuti zeloque inhiare?

6. "Habet Sacerdos satis magno numero omnia auxilia animi in ipsis obligationibus sacerdotalibus; utquid peculiaris Congregationis exercitia?" Sed pro dolor, omnes usu scimus, ad auxilia illa bene adhibenda saepe deesse promptam voluntatem atque constantiam animi. Quare etiam Sacerdoti opus est externis bonae voluntatis ac fervoris auxiliis.

7. "Sacerdotes sunt occupatissimi, unde non venient ad conventus." Quanto magis opera apostolatus hominem occupant, eo magis opus est focus quibusdam ad animum recreandum et refovendum. Reapse multi contendunt nullum sibi tempus ad talia, quae in Sodalitate fiunt, exercitia pietatis restare. Bene; nemo eos coget ad nomen dandum Sodalitati. Sed erunt certe, nec viri inferioris notae, qui libenter venturi sint et grati accepturi, quidquid Sodalitatis moderator ad animos eorum recreandos et confirmandos ipsis obtulerit. Et hi certe magna emolumenta animi in Congregatione invenient.

8. "Sacerdotes sanctissimi non erant Sodales; potest igitur finis desideratus aliis viis obtineri." Quis hoc infitiabitur? Idem vero vel de laicis valet. Sunt Sancti laici qui non erant Sodales. Numquid inde sequitur Sodalitatem non esse ad finem sanctimoniae obtinendum utilissimam? Quae si utilis est laicis, non apparet cur minus sit Sacerdotibus.

*
**

Ea quae de Congregationibus Sacerdotum diximus, valent etiam suo modo de *Congregationibus studiosorum theologiae in Seminariis*. Theologorum Sodalitates multis in locis optime vigent. Etiam ab antiqua Societate tales Sodalitates vehementer fovebantur; sic a primis omnino annis Romae in Collegio Germanico et Hungarico Congregatio Mariana floruit. Id autem emolumenti praeter cetera id genus Congregationes habent, ut Sacerdotes futuri tempore discant Sodalitatis usum, fiantque facilius aliquando Directores muneris pares.

Relatio antiquissimae Congregationis Marianae Coloniensis anno 1576 ad socios vicinarum Congregationum data.

Exscripsit nobis P. Joh. Kettenmeyer ex tabulario seu archivio urbis Coloniae relationem antiquissimae Congregationis Coloniensis, quae de conservanda illa regione in catholica orthodoxia optime meruit, auctorem vero et moderatorem P. Coster habuit. Instrumentum quamquam longius est, ob peculiare rei momentum hic exarandum censemus, prout in archivio illo sub "Univ. IX 156" invenitur. Tituli interpositi a nobis sunt additi. Est autem relatio haec:

"Carissimi in Christo Confratres!"

Christi oratio et Spiritus S. consolatio animos vestros in obsequium Beatissimae Virginis uniat et conservet.

(**Origo Sodalitatis.**) Cum Patres Societatis in variis diversarum provinciarum suarum Collegiis experimento didicissent magnam utilitatem emanare non solum ad studiosam iuventutem, sed etiam ad totam republicam ex Sodalitate, quae sub nomine B. ae Virginis Mariae primum Romae initium habuit, deinde per alias provincias: Italiam, Galliam et Belgium diffusa est, cogitarunt se non abs re facturos, si eadem haec Sodalitas in hoc Societatis Coloniense Collegium introduceretur. Itaque hoc anno 1576 die 4 Martii, convenerunt 30 adolescentes eiusdem Collegii studiosi et solemni sacro decantato hanc Sodalitatem auspicati sunt, facta primum de tota vita confessione et fidei iuxta formulam editam in Concil. Trident. professione, sumpto etiam SS. ae Eucharistiae sacramento; legesque Sodalitatis receperunt (sine ulla tamen voti aut promissionis obligationis obligatione), quibus continetur, ut quotidie Rosarium recitent B. ae Virginis, mane hymnum "Ave maris stella", vesperi antiphonam "Salve Regina" etc., octavo quoque die confiteantur, singulis mensibus communicent, festisque Christi praeci-

pis et B. ae Virginis Mariae; praeterea diebus dominicis praedictisque festis et Apostolorum et Nativitatis Ioannis Baptistae legant officium B. ae Virginis, exceptis his, qui ad preces horarias maiores tenentur. Denique quotannis vigiliis mortuorum pro defunctis confratribus semel orent.

(**Fausta initia.**) Qui adolescentum numerus initio exiguus usque adeo excrevit, ut praeter Theologos (de quibus postea) sint adscripti in Sodalitatem ex Collegii istius studiosis circiter 200. Et quia numerus incrementa sumpsit, ut etiam virtutibus singuli augerentur et in pietate crescerent, varias inter se constitutiones communi consensu statuerunt ad finem huius Sodalitatis commodius obtinendum.

Finis autem is est, ut primum iuventus ipsa in fide et religione Catholica probe instituta mores assumeret Christiano homine dignos, ac deinde exemplo et salutaribus adhortationibus non solum reliquos suos condiscipulos, sed et hospites, apud quos degunt, et alios cives quoscumque vel studiosos, imo parentes etiam suos in fide catholica confirmarent et in sanctitate vitae instruerent. Haec autem duo, nempe profectum proprium et auxilium proximorum, ut melius obsequerentur, constitutiones has inter se condiderunt.

(**Constitutiones.**) *Primum* ut in singulis classibus (sunt autem quinque: Philosophica, Logica, Rhetorica, Poesis et Syntaxis) communibus suffragiis singulis primis dominicis mensis eligeretur Praefectus ex suo numero, qui eorum mores observaret et quotidie finitis lectionibus cum duobus, qui proximis duobus mensibus Praefecti officio functi fuerant, de his, quae in Sodalibus observata eo die fuerunt, conferret, et si quis defectus in aliquo deprehensus fuisset, moneretur adhuc eodem die is qui deliquisset, ne quid insolentiae aut mali in Sodalitatem irrepere posset.

Secundo ut Sodales omnes Rosarium B. ae Virginis gestent, in cubiculo aquam benedictam habeant, qua se intrantes et exeuntes aspergant lectumque ituri cubitum; ad nomen Sm. Iesu et Mariae caput aperiant aut, si apertis sint capitibus, inclinatione reverentiam exhibeant; templum transeunt semper apertis sint capitibus, in ipsis flexis genibus salutationem Angelicam orent; Sacerdotibus omnibus tam religiosius quam saecularibus et praeceptoribus, non solum huius sed aliorum etiam Gymnasiorum ubique locorum, semper caput aperiant.

Tertio ut rectius in pietate instituantur, singuli certum habeant confessarium, qui eorum inclinationes perspectas habeat.

Quarto ut quotannis semel illius anni confessionem generalem instituant, ut quantum profe-

cerint in pietate aut quantum defecerint, cognoscant. Haec autem confessio instituenda est circa dominicam Quinquagesimae, ut ea dominica sacrum Christi corpus ab omnibus percipiatur, partim quia ea dominica instituta est haec Sodalitas, partim ut tunc adolescentes in pietate et orationibus se exercent, quando universus mundus bacchatur et insolescit.

Quinto ut in singulis familiis (sunt enim externi extra Gymnasium in diversis aedibus habitantes) leges et ordo domus (1) totius diei observetur; surgendi, incubandi, orandi, cibum sumendi aliaque omnia suis horis faciendi, in qualibet familia observator et custos ab ipsis constituatur, cui omnes domi parere debeant; atque ita fit, ut optimus ordo in singulis familiis observetur non secus atque si sub aliquo ludimagistro in convivio agerent.

Sexto ut cum proximis aliquid boni agatur, neque transeat hebdomada, qua non singuli aliquid fructus apud proximos collegissent, ac proinde sub finem hebdomadae referre debeat ad suos Praefectos in scriptis quisque, quid ea hebdomada egerit ad proximorum conversationem, instructionem, auxilium et quaecumque subsidium.

(Instructio religiosa.) Hae sunt fere ordinationes in quas studiosi omnes huius Sodalitatis conveniunt, quas ut melius observare possint, dantur illis a suis praeceptoribus et superioribus varii modi cum proximis agendi, in quibus dominicis diebus, quando convenire solent, instituuntur. Audiunt enim illic rationem instituendi confessionem octavo quoque die et etiam de tota vita generalem; modum communicandi, sacrum Missae officium et sacras conciones utiliter audiendi, orandi, meditandi, preces horarias, Rosarium et alias orationes recitandi, varia remedia adversus praecipua peccata et ad virtutes solidas comparandas, denique explicationem variarum Ecclesiae ceremoniarum, ut signi sanctae crucis, ceremoniarum Baptismi aliorumque sacramentorum, a quae benedictae, cereorum, palmarum, cinerum, processionum, Agnus Dei, ceterarumque similium, ut in omnibus probe instituti possint et alios instituere et singulorum rationem reddere.

(Fructus eximii.) Quis autem fructus ex Sodalitate adolescentum his paucis mensibus secutus sit difficile est explicare. Nam singuli conantur et in se proficere et alios ad pietatem adducere, neque solum multitudine res crescit, sed etiam magnitudine et excellentia eorum quae praestantur. Pauca ex innumeris referemus. In primis quae in

sua Congregatione didicerunt ex his, quae iam praedicta sunt, conantur alios docere, non solum hospites quibuscum agunt et familiam in qua versantur ac studiosos alios eiusdem Gymnasii, sed etiam *ad parentes eadem perscribunt*, aliosque amicos, quos serio monent institutionis melioris vitae. Ad confessiones et sacramenta Eucharistiae quam plurimos octavo quoque die adducunt etiam ex civibus tam viros quam mulieres, cum quibus ea modestia et gravitate se gerunt, ut *externi non solum admirentur, sed aperte dictitent huius Collegii studiosos esse Angelos Dei*, nempe quod in eorum moribus nihil videant reprehensione dignum et ab illis talia discant, qualia nunquam eos audire contingit. Saepius discordes, pugnantes, iurgantes non solum studiosos sed etiam alios cives reconciliaverunt, afflictos frequentissime consolantur.

(Exempla zeli apostolici.) Contingit superioribus diebus, ut nonnulli nescio qua desperatione laqueo vitam sibi adimere statuerent. Quod ut quidam ex nostris facinus grave impedivit, blasphemos praeterea et iurantes quanta possunt diligentia reprehendunt. Quendam usurarium a suo peccato converterunt. Lusoria aleae, choreas inhonestas, cantiones similiaque mala saepius reprehenderunt et quantum in ipsis fuit impediverunt. Eos qui magicis artibus operam dare volebant et incantatores consulere, a tali proposito abduxerunt. Quidam etiam matrem suam ne id ageret deterruit, quae prius daemonem consulere statuerat. Non ferunt autem, si quis in Beatissimam Virginem patronam suam aliquid irreverenter dicat, et Sodalitatem nostram, in qua multum fructus spiritualis experiuntur, ab omni iniuria aliorum vindicant. Et tametsi iuvenes sunt sub cura parentum, eleemosynas tamen quantum in ipsis est ex his, quae a parentibus acceperunt, elargiuntur, praecipue vero pauperibus eiusdem Sodalitatis; et quibus nihil quod largiantur superest, *subinde se privant ientaculo aut coena, ut cibum quem erant sumpturi, eiusdem Sodalitatis pauperibus erogent*. Et quod ipsi non possunt, ad hoc (nempe ad liberales eleemosynas) parentes suos sedulo hortantur. Multi privata ieiunia, multi singulis diebus Veneris ieiunia servant: plerique etiam alias corporis afflictiones assumunt, *plura facturi, si eis per confessarios liceret*. Longum esset narrare, quam pie instituant eos, cum quibus versantur; docent non sine benedictione cibum sumere, ieiunia Ecclesiae observare, et in illis non solum carnibus abstinere, sed etiam vesperi nihil per modum cibi sed potius medicamenti loco, ne potus noceat, sumere. Docent etiam festos dies colere iuxta Ecclesiae praeceptum.

(1) Decursu?

Virginem quandam superioribus diebus, quae prae pudore peccatum quoddam subticuerat in confessione, quidam ad repetendam confessionem adduxit, quod etiam pluribus cum diversis contigit.

In festo Paschae non communicantes plures ad sacram communionem adduxerunt, plerosque etiam ad capessendam vitam religiosam data opportunitate adhortati sunt. Qui ex his in patriam proficiscuntur, non solum parentes, sed etiam *sacerdotes et pastores Ecclesiae non verentur instituere et monere* in modo concionandi et confessiones audiendi et populo catechismum proponendi aliaque, quae a suis praeceptoribus fieri viderunt et didicerunt.

Certamen cum haereticis. *Cum haereticis frequentissimum est eis certamen* et hactenus nunquam contigit, quin semper adolescentes nostri superiores evaserint, admirantibus haereticis, unde illis haec omnia, et aliis indignantibus atque mirantibus, aliis *quoque verbera atque convitia inferentibus*, quae nostri patienti animo tulerunt, aliis autem ad cor redeuntibus atque orthodoxam fidem agnoscentibus et amplexantibus. Sacerdotem quendam, qui in Sacratissima Eucharistia dicebat *panem esse cum corpore Domini*, quidam his diebus convertit. Romani Pontificis auctoritatem, cultum et invocationem Sanctorum, venerationem sanctarum reliquiarum atque imaginum, aliosque articulos ab haereticis in dubium vocatos iis argumentis magna constantia defendunt, quae a praeceptoribus partim in scholis partim in concionibus didicerunt; et obiectiones adversariorum prout edocti sunt dissolvunt, et si quid sit, quod ignorent, magna humilitate praeceptores suos consulere non verentur. Cum quidam aliquando grana benedicta ridere soleant, nostri tamquam veri propugnatores auctoritatis vicarii Christi acriter tales reprehendunt. Plerosque haereticos converterunt et eo adduxerunt, ut Lutheri tractatus comburent; nam ipsimet adolescentes, si quos habent libros quoquo modo suspectos, promptissimo eos animo confessariis offerunt vel corrigendos vel comburendos.

(Eucharistiae cultus.) *Et ista quidem sunt cotidiana, quibus singulis hebdomadis cartae, quas Praefectis suis tradunt, replentur*, ex quibus ne decimam quidem partem ob rerum multitudinem et varietatem iam attulimus. Inter istos autem adolescentes sunt non pauci, qui inter se conveniunt, ut postquam Sodalitas haec sacratissimae Matris Dei in honorem B. V. congregata est, ipsi conarentur Filium Sanctissimae Matris omni quo possunt honore prosequi; nam mater ad filium adducere solet et filium nobis in hoc mundo peperit. Quia autem Christum filium eius in Eu-

charistiae Sacramento praesentem habemus, existimarunt nullum honorem Christo esse convenientiorem illo, qui Eucharistiae Sacramento exhibetur. Proinde statuerunt et excogitarunt rationes *Sacramentum Eucharistiae colendi* et his sequentibus modis honorandi. Nempe 1. ut quoad vixerint et ipsis integrum fuerit, *cotidie Missae sacrificium audiant* in eoque spiritualiter communicent, et vesperi conscientiam suam examinent. 2. Ut octavo quoque die *communicent*, dominicis nimirum diebus et festis maioribus Christi et B. V., si quae infra hebdomadam occurrant. 3. Ut rationes in promptu habeant adversus haereticos pro doctrina catholica de Eucharistia, sacrificio Missae et communionem sub altera specie, solutionesque argumentorum, quae ab adversariis communiter afferri solent. 4. Ut argumenta habeant ad persuadendum aliis catholicis frequentem confessionem et communionem explicandamque utilitatem, quae provenit ex Sacro cotidie audito. Atque hoc iam sua diligentia fecerunt, ut multi ad frequentem communionem animum adiecerint, alii ut octavo quoque die, alii ut quintodecimo aut circiter communicent. Non desunt inter illos, qui frequenter conveniunt et de rebus piis, bonis cogitationibus et inspirationibus divinis aliisque similibus rebus, quae ad perfectionem etiam excitare possint, conferant, etiam lege inter ipsos lata, ut singuli octavo quoque die aliquid boni in medium afferant.

(Ordo et disciplina.) Ordo porro talis est in hac adolescentium Sodalitate, ut cum tanta ab ipsis praestentur, tamen collegii patres aut praeceptores parum cum iis occupentur aut distineantur; sponte enim sua faciunt, ut unus ex collegii patribus idque uno die in septimana, nempe die dominico, in eorum Congregatione cum illis occupetur, quae tamen occupatio tam est iucunda ob adolescentium probitatem et candorem fructumque, queni singulis hebdomadis percipiunt, ut hora qua eis adest semper nimis cito elapsa videatur. Praeceptores autem adeo molestiarum aut distractionum nihil experiuntur, ut etiam vehementer sublevantur, dum adolescentes isti per se omnia officia sua praestent.

(Attrahunt etiam Theologos et viros primarios.) Hac studiosorum pietate promoti plerique sacrae Theologiae studiosi et in Philosophia Magistri cogitarunt de imitanda adolescentium praedictorum institutione, ac proinde etiam ipsi hanc Sodalitatem iisdem plane legibus, quibus studiosi reliqui, amplexi sunt, statutis etiam quibusdam ordinationibus Theologis et viris gravibus consentaneis, tum ad profectum spirituales propriarum animarum, tum ad proximorum utilitatem. Et quidem eorum

numerus fuit, initio nempe mense Aprili, circiter viginti, nunc autem accessio facta est ad 60, inter quos sunt plerique S. Theologiae Doctores. Item Theologiae et Iuris Licentiati, Baccalaurei et Candidati, diversorum collegiorum Canonici et Vicarii, diversarum Ecclesiarum Pastores et Sacerdotes, diversorum monasteriorum patres et moderatores, diversorum etiam ordinum religiosi et ex singulis Gymnasiis aliquot Magistri. Horum institutum est, ut octavo quoque die inter se conveniant et de his, quae ad animarum suarum salutem pertinent, unus orationem habeat, deinde de auxilio proximis ferendo inter se tractent. Ex qua Congregatione tanto solidior fructus sequitur, quanto isti sunt aetate, auctoritate et eruditione praestantiores.

Habent isti tres Praefectos, quos in festis Annuntiationis, Assumptionis et Conceptionis B. V. communibus suffragiis eligunt, quorum curae incumbit hanc Sodalitatem Theologorum sic moderari, ut multum fructus a singulis colligatur (1). Plerique etiam adducti discipulorum exemplo eandem inter se inierunt rationem de honorando Sacratissimo Christi Corpore, quam superius de adolescentibus narravimus. Omnes autem praecipua ex illis capitibus praestant, quae superius de adolescentium Congregatione dicta sunt, omissis quibusdam, quae pueros magis quam viros concernunt.

(Theologiae candidatus monasterium ab haeresi reducit. Alius puellam). Fructus autem, qui hinc sequitur, non est contemnendus. Nam pastores suis ovibus diligenter invigilant, Canonici suos collegas canonicos ad meliorem vitam et subinde etiam ad generalem de tota vita confessionem adhortantur et adducunt, alii toti sunt in monasteriorum reformatione, alii in haereticorum conversione. Non desunt etiam, qui ad aliorum utilitatem libros conscribant, inter quos quidam Theologiae candidatus, cum in patria monasterium quoddam monialium magna ex parte haeresi Calviniana infectum vidisset, librum de Eucharistia germanice a se conscriptum virginibus misit, cuius lectione universum monasterium ad fidem rediit. Alius quidam Theologiae studiosus puellam quandam nunquam de peccatis confessam ex haeresi convertit et ad Sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae adduxit. Et ut brevibus multa absolvam, singuli in eo sunt, ut non patiantur sibi praeterlabi occasionem bene agendi, quacunque ratione, verbis, scriptis et exemplis. Ceterum in his Indulgentiis Iubilaei, quas Sua Sanctitas ad Archiepiscopi Col.

petitionem huic Dioecesi concessit, diligenter adlaboratum est ab utriusque Congregationis sociis, hoc est tam Theologis quam studiosis, ut multi indulgentias eas promeruerint, qui earum virtutem vel ignorabant vel non magni faciebant.

Curatum etiam est ab iisdem, maxime vero a Theologis, ut etiam in haereticorum terris huic episcopatu subiectis Catholici hoc bono non privarentur. In monasteria quoque aliqua introducta est generalis de tota vita confessio eiusdem Iubilaei occasione, quam Sanctimoniales magno suo fructu et consolatione instituerunt.

(Davalienis Suffraganeus dat nomen). Cum in hanc civitatem venerit RR. DD. Eppus Davaliensis RR. i Eppi. Spirensis Suffraganeus, Henricus Fabricius, et huius Sodalitatis institutum audisset et considerasset, omnino petiit in eandem admitti, admissusque serio statuit, novo animo in proximorum auxilium et utilitatem incumbere.

(Adversariis os obturatur). Hunc tamen felicem huius Sodalitatis conatum daemon per diversos nititur impedire et quae a nostris fiunt tum carpere tum obscurare. Quia iam in Sodalitatis ingressu facienda est ab omnibus professio edita in Concilio Trident. et instituenda est de tota vita confessio, ille utrumque conatur per diversos nunc in conviviis nunc in colloquiis tum carpere tum dissuadere. Sed duobus modis itum est obviam improbis conatibus, tametsi non deessent viri graves in numero horum aemulorum. Altero per exhortationem, quae in laudem B. V. a quodam patre Societatis Iesu festis diebus B. Mariae V. in Gymnasio habetur, in qua explicatur ratio et institutum Sodalitatis, ad quam multi viri graves ex universitate et clero accedunt. Altero per multitudinem et auctoritatem confratrum aliorum, virorum gravium, qui in conviviis obloquentium ora ita solidis rationibus obturant, ut non sine rubore obmutescere cogantur.

Atque haec sunt, quae hoc tempore scribenda duximus, rogantes ut communem Dominum et Sacratissimam ipsius Matrem, Dominam, Patronam et Advocatam nostram pro Sodalitate hac nostra Colon. precari dignemini, ut in dies uberioribus fructus vinea haec nostra colligat ad Ecclesiae utilitatem et haereticorum conversionem.

Valete in Domino ! Kalendis Septembris (1576)."

B. Robertus Johnson Martyrem Sodalem adduximus cum nota « S. I. » (pg. 77, a. II). Non erat Iesuita, sed alumnus Societatis in Coll. Germ. Romae, unde mentio eius fit in lectione 6 officii B. Campion.

(1) Hic verba quaedam corrupta sunt neque sensum ullum reddunt.

CHRONICA

Gallia. Cum post intervallum satis longum "Acies Ordinata" etiam in Galliam denuo mittatur, adveniunt nobis epistolae, quibus laetitia propter periodicum iterum acceptum exhibetur. Iam enim etiam in illa terra, olim Congregationum studiosissima, sed ob iniquas rerum publicarum condiciones Sodalitates fere oblita, novus Congregationum fervor multis in locis cernitur. "Incipimus — sic quidam ex PP. Gallis inquit — denuo detegere Congregationem eiusque beneficia experiri. Multi sunt tamen quorum scrupuli demum discutiendi sint. Multi, maxime in Collegiis, nonnisi pietatem in Congregatione alendam existimant, cumque id satis non esse videant, novas organizationis iuvenilis formas undequaque quaerunt".

Barcelona (Hispania). Exiit in lucem liber sat voluminosus, ut singulis annis, conspectum Congregationis illius celeberrimae Barcinonensis exhibens. Inscríbitor liber: "Congregación de la Inmaculada Virgen Maria y San Luis Gonzaga, para jóvenes de carrera, estudiantes, industriales y del comercio, canónicamente erigida en la Iglesia del Sagrado Corazón de Jesús, de Barcelona. Estado de la Congregación en 1926".

Plus 150 paginis strictim impressis exhibentur elenchi Sodalium ordinariorum ac Candidatorum, deinde absentium et honorariorum. Sodales ordinarii tribus classibus distincti enumerantur secundum diligentiam in conventibus adeundis. Prima classe 614, secunda 135, tertia 200 continentur, omnino 949; quibus addendi sunt Candidati 50. Cum reliquis omnibus Congregatio 2.221 socios, ducibus P. E. Vergés et P. M. Palanques, complectitur.

Pars altera libri elenchum exhibet operum, quae partim Sectionibus partim Academiae provehantur. Inter Sectiones prima classis continet *Sectiones pietatis* sex, altera *Sectiones caritatis* 5, tertia *Sectiones propagatorias et actioni sociali operam dantes* 7. Academiae sunt numero 5. Singulis Sectionibus atque Academiae singuli magistratus praesunt. Tandem enumerantur opera Sodalitatis externa, quibuscum Congregatio labores conferre in unum soleat, ut sunt: opus Propagationis Fidei, adoratio nocturna, centrum S. Petri Apostoli.

Certo certius est, Congregationem iuvenum maturiorum Barcinonensem hodieum exemplar esse splendidi atque apologiam quandam exhibere valoris et opportunitatis Congregationi Marianae bene directae insiforum.

Bilbao (Hispania). Quae de Congregatione Barcinonensi diximus, valent maximam partem etiam de Bilbaensi, quae eodem fere tempore similem elenchum suorum Sodalium (fere 700) et operum edidit, duce P. Joanne *Lojendio*. Sectiones sunt: catechetica (6 turmae), S. Vincentii a Paula (3 turmae), missionum (14 turmae) etc. Congregatio ad secundum centenarium S. Aloysii celebris obeundum fasciculum edidit, cui inscribitur: *El Verdadero S. Luis Gonzaga*. (32 pag.)

Madrid (Hispania). *Juvenes publica processione fidem profitentur.* Spectaculum erat nunquam antea obla-

tum, videre 2000 iuvenum maiorem aciem compactam, ad indulgentiam iubilaei obtinendam quatuor urbis Matritensis templa invisentium. Seni incidebant capite detecto, rosarium B. Virginis manu volventes, ore precantes, "Salve Regina" cantantes. Nullus Praeceptor, nullus Sacerdos eos comitabatur, ne quis adspectantium ambigeret auctores religiosae huius manifestationis ipsos iuvenes fuisse. Publici ordinis custodes, qui se processioni adiunxerant, etiam ipsi devote cum iuvenibus precibus fuderunt. Commoti ad aedificationem ac laetitiam adstantium hominum plurimi sunt eo spectaculo, alii timore fremebant, cum iuventutem tanto studio religionem palam fateri viderent. Auctrix processionis Juventus Catholica erat, sed in ea et pone eam Congregatio Mariana, cui S. Aloysius est alter Patronus, totius actionis incitamentum dederat.

Acireale (Italia). Congregatio matronarum huius urbis Siculae circa 40 socias habet, sed zelo sodalitis ferventes. Fere omnes cotidie Pane Angelorum animum recreant. Mense Aprili sortitionem iocatoriam (lotteria Missionibus fovendis instituerunt, unde libellas 8.200 Procuratori Missionis nostrae Bengalensi lucratae sunt. (Stella Matutina).

Colonia (Germania). Congregatio virorum et iuvenum, annos 350 vitae suae nunc complens, *festivum congressum* diebus 10 et 11 Oct. huius anni Coloniae ornabit. Oratores hoc thema elucidabunt: Quomodo Congregatio ea consilia circa actionem catholicam sequi debeat, quae a S. Pontifice Pio XI prolata sint. Ipse Em. mus Cardinalis Schulte concionem habebit. Praeter publicas devotiones et manifestationes sollemnes consultatio fiet inter omnes Directores ac Praefectos Congregationum virilium illius regionis per biduum, cuius oratores erunt: P. Esch S. J., Dr. Könn, Parochus Bungalow, Secret. Juvent. G. Wagner, P. Menge O. F. M., P. Horstmann S. J. et Capellanus Fink. I. B. K.

Budapest (Hungaria). *Congressus omnium Sodalitatum Hungariae*, cuius programma iam indicavimus, omnium expectatione maior evenit, diebus 23 et 24 Maii. Cum Sodalitas Minorum in monte S. Gerardi Danubium flumen prospiciente artisticum specum Marianum erexisset, etiam huius sanctuarii benedictio intra dies congressus solemniter facta est. Splendida processio vespertina, in qua *ad 60.000 homines cum candelis incedebant*, publiceque per plateas cantus Marianos proferebant, maxima et pulcherrima manifestatio religionis ab ipsis publici ordinis magistratibus appellata est, quae nunquam in ista civitate visui esset porrecta. Ad portas novi sanctuarii Mariani Praeses urbis Budapestinensis et Archidux Josephus Franciscus orationes dicebant, quae instrumentis megaphonis ad aures immensae adstantium catervae pervehebantur. Eodem die mane ad Communionem generalem 10.000 Sodales accesserant. Dies certe triumphalis ille erat non solum religionis, sed etiam Congregationis ipsius. Multae aliarum gentium Sodalitates atque etiam Summus Pontifex literas gratulatorias ac telegrammata Sodalitatum Congressui miserunt.

Nowy Sacz (Polonia). *Processio iubilaei lucranda causa instituta.* Litteris encyclicis Sancti Patris obau-

dientes Sodalitates Marianae nostrae urbis, quae ad 500 membra numerant, die 2 Maii publicam processionem ad 4 urbis ecclesias instituerunt. Praecedebat crux, quam Dominum nullatenus erubescens, Praefecti Sodalitatum nostrarum ferebant: a nostra ecclesia ad parochialem praefectus Sodalitatis Dominorum, advocatus ac per multos annos urbis Praeses, cui astabant Director gymnasii puerorum et senior iudex Tribunalis publici; ab ecclesia parochiali ad ecclesiam scholarum urbis Praefectus Sodalitatis Civium urbis cum suis Assistentibus, ab ecclesia scholari ad ecclesiam viae ferreae Praefectus Sodalitatis iuvenum Opificum, quem in media via mutavit Praefectus Sodalitatis Operariorum viae ferreae. Subsequebantur seni ac seni ordine splendido, caelomultum favente, Sodalitates Marianae virginum scholarum, virginum acu laborantium, mulierum viae ferreae, magistrarum, matronarum urbis. Tum clerus: totum Collegium nostrum philosophicum, Patres, Scholastici, Fratres, cum ipso R. P. Provinciali L. Jankiewicz, domum visitante. Dein gubernium urbis, tum Sodalitates: Dominorum, Civium, officialium viae ferreae, iuvenum opificum. Claudebant processionem Apostolatus Orationis, Associatio ancillarum S. Zita, ac cives permulti, qui processioni ultro se adiunxerunt. Omnes tota via simul egregie cantabant. In singulis ecclesiis Scholastici nostri breviter cecinerunt, et preces praescriptae recitatae sunt. In ultima ecclesia Te Deum et Benedictio SS. finem processioni posuerunt. Tota urbs mota est atque iubilaei lucrando desiderio incitata. Sodalitatum exemplo plures instituentur tales processiones communes pro variis associationibus et classibus hominum, non solum in nostra civitate, sed etiam in aliis urbibus. Exemplum trahunt.

F. K.

Neerlandia. *Congregationes Missionibus succurrunt.* Periodicus libellus Congregationum Neerlandiae "Omhoog" ("Ave Maria") aliquot abhinc annis omnes Neerlandiae Sodalitates Marianas invitaverat, ut singulae ad Missiones catholicas adiuvandas:

a) Sectionem missionariam instituerent;

b) bursam propriam (ut dicitur) constituerent ad unum (singulae) sacerdotem indigenam in terris Missionum educandum.

Vox non erat in deserto clamantis, nam plurimae Congregationes inde Sectiones missionarias constituerunt, plurimae etiam bursam fundaverunt clero indigenae educando. In ipsa urbe Maastricht 7 Congregationes 8 bursas eiusmodi supportant; praeterea aliqua Congregatio 5000 florenos collegit ad scholam Canisianam in Klatten (Java) adiuvandam.

Valkenburg (Prov. Germ. Infer.). *Academia Philosophorum Nostrorum Mariana.* Accepimus has litteras:

R. P. Editor! Nuper, mense Decembri 1925, in Acie Ordinata brevi articulo status Academiae Marianae apud Theologos Collegii Valkenburgensis institutae expositus est. Tamen ne quis putet solos Theologos magno fervore in Congregationum studium incumbere, nunc pauca de Academia liceat adiungere quae apud Philosophos instituta est.

Sessionibus Academiae nostrae ex 100 Philosophis generatim circiter 70 interfuerunt. Per annum scholarum semel in mense talis sessio habetur, excepto (ut patet) illo tempore, quo propter periculum examinis to-

tam mentem nostram ideis philosophiae damus omnemque aliam cogitationem procul arcere solemus. In istis Academiae duo Fratres per 20 minuta tractant de themate aliquo maioris momenti. Quas relationes, quando opportunum videtur, brevis discussio sequitur.

Ultimis duobus annis materia a nobis discussa, quam summam complectar, haec fuit:

1. De *relationibus Societatis Iesu ad Congregationes Marianas* (v. g. quatenus iura in eas habuerit et habeat; quanti eas aestimaverit temporibus elapsis);

2. Singuli *tituli Regularum communium* explicandi (v. g. "ideale" alicuius Congreganistae secundum statuta; de admissione et exclusionem Sodalium);

3. De *cultu Mariano* in Congregationibus (v. g. Immaculata et Congregatio; Maria Mediatrix omnium gratiarum);

4. Nonnulla puncta *historiae Congregationis* (v. g. de Congregatione tempore Reformationis sic dictae; de evolutione Congregationum iuvenum studentium; de Sodalitibus feminarum).

Aliquando etiam Patres rerum Marianarum periti nos allocuti sunt de officiis hodiernis Sodalitatum vel de praxi in eis regendis servanda.

Nonnulli Fratres in 'Colloquiis Marianis' ut aiunt altius penetrare tendunt in hanc materiam.

Coeperunt Nostri breves articulos ephemeridibus Marianis scribere; praesertim "Die Fahne Mariens" multos articulos a Nostriis scriptos accipit.

Sic enituntur Nostri, iam inter studia philosophica, Congregationum spiritum, Regulas, historiam scrutari et apostolico fervore ea quae singuli didicerunt ceteris communicare. Utinam boni fructus strenuo labori succedant!

Fr. H. Huthmacher S. J.

Praef. Acad. Mar. Philosoph.

TELEPHONIUM EDITORIS

P. L. B. S. Aloysium Sodalem fuisse, nullo documento, quantum scimus, docemur.

P. H. M. Experientia copiosa et usu constat languescere ut plurimum Sodalitates, quae nulla exercitia apostolatus communi quodam nisu et ordine suscipiant. Pietas est utique scopus primus reliquarumque rerum fundamentum; sed pietas, ut vera sit ac sincera, operibus apostolicis exercitanda est. Idque communiter quoque, non solum zelum excitando et deinde relinquendo singulis Sodalibus, quidnam in hoc genere singuli suscipere et moliri velint. Congregatio enim societas est ad finem suum duplicem *communi nisu* virium prosequendum. Sicut igitur ad sanctitatem et pietatem Marianam obtinendum praeter fervoris privati incitamenta *operibus communibus* adnitimur (quales sunt conventus communes, exhortatio Directoris, Communio generalis, consultationes de pietate fovenda), sic etiam in apostolatum communi quodam et sociato studio intendere Congregatio debet.

Gratias pro obolis! P. S. L. Pasto, L. 200 — P. W. v. u. z. M. L. 50 — P. A. C. Bras. L. 100. — P. Br. et S. Charlottenlund L. 84.60. — Orphan. Zikawei L. 15.

Editor: **Adalbertus Bangha S. I.**
Superiorum permissu.

Romae - Ex Typographia Campitelli - Via Orazio Coclite, 50-A